

**KONWENT DZIEKANÓW
KORPUSU OFICERÓW WP**

Warszawa, dnia 25.02.2009 r.

Zal.	Do pisma <u>wychodz.</u> Nr. <u>859</u>
Nr. <u>1/3</u>	data <u>25 LUT. 2009</u>

STANOWISKO W SPRAWIE SYSTEMU EMERYTALNEGO KADRY ZAWODOWEJ SIŁ ZBROJNYCH RP

Konwent Dziekanów Korpusu Oficerów WP wyraża niepokój stanem zdecydowanie niekorzystnych nastrojów w jednostkach i instytucjach wojskowych. Generują je wszelkie informacje dotyczące możliwych zmian dotychczasowego odrębnego systemu emerytalnego dla żołnierzy zawodowych. Artykułowane są obawy, iż eskalacja wywołanych emocji oraz gotowość do złożenia wypowiedzeń przez żołnierzy zawodowych, którzy potencjalnie straciliby na nowych regulacjach może wymknąć się z pod kontroli. Wysoce niepokojące są obawy wyrażane w tej kwestii przez żołnierzy aktualnie wypełniających trudne i odpowiedzialne zadania w misjach zagranicznych.

W powszechnej opinii żołnierzy zawodowych wszelkie próby zmian uprawnień emerytalnych, jako jednego z filarów stabilności warunków służby wojskowej w okresie realizacji uzawodowienia wojska mogą przede wszystkim osłabić jego dynamikę. W tej sytuacji byłyby one oderwane od realiów służby i szkodliwe dla obronności i bezpieczeństwa kraju.

W przekonaniu żołnierzy obecne regulacje emerytalne stanowią fundament zawodowej służby wojskowej oraz gwarancję poczucia bezpieczeństwa żołnierza i jego rodziny. Trwałość systemu emerytalnego posiada kluczowe znaczenie dlatego, że dla znaczącej części z nich świadczenie emerytalne stanowi jedyne źródło utrzymania po odejściu z wojska. Ponadto, w założeniach procedowanej noweli Ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych podstawowy korpus osobowy zastępujący zasadniczą służbę wojskową, jaki stanowić będą żołnierze kontraktowi nie uzyska uprawnień emerytalnych z systemu zaopatrzeniowego ponieważ będą oni podlegali obligatoryjnemu zwolnieniu przed upływem 15 lat. Stąd też wśród żołnierzy zawodowych panuje pełne przekonanie, że ewentualne zmiany obecnych uprawnień emerytalnych żołnierzy powinny nastąpić nie wcześniej niż po wdrożeniu

zasadniczych założeń procesu profesjonalizacji Sił Zbrojnych RP oraz po doświadczeniach z wypracowywania założeń zmian w resortach mundurowych podległych MSWiA. Podkreśla się jednak konieczność zachowania odrębności szczegółowych regulacji w odniesieniu do MON. W tym względzie żołnierze zawodowi silnie artykułują szczególne warunki i właściwości służby wojskowej, takie jak: brak możliwości wyboru i wpływu na miejsce pełnienia służby oraz pełnienie służby w rozłące z rodziną, kosztowne „życie na dwa domy”, pełną dyspozycyjność, wysokie wymagania kwalifikacyjne, szczególną odpowiedzialność oraz na stałe wpisane w przebieg zawodowej służby wojskowej ryzyko utraty życia lub zdrowia. Podnieść należy także wymagania Ustawy Pragmatycznej, która nie gwarantuje żołnierzowi zawodowemu możliwości pełnienia służby do proponowanego dla służb MSWiA wieku 55 lat. Należy również podkreślić, że jednostki Policji, Straży Pożarnej oraz Służby Więziennej nie są restrukturyzowane w takim stopniu jak Siły Zbrojne, a przede wszystkim nie są redukowane ich stany osobowe. W tych służbach można pracować bez „lęku zwolnienia”. Podkreślić należy również ograniczenie pełni praw obywatelskich żołnierzy zawodowych – w przeciwieństwie do funkcjonariuszy pozostałych służb mundurowych – w tym np. zakaz przynależności do związków zawodowych, które ze swojej istoty występują w obronie warunków pracy swoich członków.

W tym względzie kadra zawodowa artykułuje obawy związane z możliwością zwolnienia do rezerwy w związku z zapowiadaną redukcją garnizonów oraz przyspieszoną restrukturyzacją struktur logistycznych i Terenowych Organów Administracji Wojskowej. Środowisko kadry silnie eksponuje, iż żołnierz zawodowy wobec ojczyzny jest w stosunku służby a nie pracy. **Zatem, nie powinno się pogarszać warunków odejścia z wojska żołnierzy będących w służbie, bowiem podważa się w ten sposób wiarygodność Państwa wobec tych, którzy służąc jego bezpieczeństwu narażają własne zdrowie i życie.** Natomiast, jakiegokolwiek zmiany ustawowych regulacji emerytalnych powinny dotyczyć wyłącznie żołnierzy wstępujących do służby zawodowej.

Kadra zawodowa podkreśla, że odrębność systemu emerytalnego oraz podstawowe uprawnienia emerytalne po określonym czasie służby są zasadą stosowaną w państwach członkowskich NATO. W większości krajów członkowskich Sojuszu przepisy emerytalne dla żołnierzy zawodowych z zasady są korzystniejsze aniżeli dla pracowników państwowych i innych grup społeczno-zawodowych.

Odrębne uprawnienia emerytalne (niższy aniżeli powszechnie obowiązujący w danym kraju wiek emerytalny, wyższy poziom świadczeń emerytalnych, szczególnego rodzaju odprawy emerytalne) traktowane są jako rekompensata za wysokie wymagania psychofizyczne i intelektualne stawiane żołnierzom, stałą dyspozycyjność, gotowość do narażania zdrowia a nawet życia w obronie ojczyzny oraz ogólnie dużą uciążliwość służby wojskowej w porównaniu do obowiązków i warunków pracy innych grup społeczeństwa.

Szanowny Panie Ministrze,

Konwent Dziekanów Korpusu Oficerów WP wyraża przekonanie, iż wszelkie możliwe założenia i projekty zmian podstawowych uprawnień kadry zawodowej konsultowane będą ze środowiskiem żołnierzy zawodowych.

**KONWENT DZIEKANÓW
KORPUSU OFICERÓW
WOJSKA POLSKIEGO**

Do wiadomości:

Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej – Pan Janusz ZEMKE

Przewodniczący Senackiej Komisji Obrony Narodowej – Pan Stanisław ZAJĄC

Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego – Pan Aleksander SZCZYGŁO

Sekretarz Stanu ds. Społecznych i Profesjonalizacji w MON – Pan Czesław PIĄTAS

Szef Sztabu Generalnego WP – Pan generał Franciszek GAĞOR